

Sen

– FikretY.Çavdar · 26 Kasım 2013

SEN

Sen gelince; güneş doğdu uyandı
Suya değdi yanan güneş, su yandı
Buharlaştı sular, güne dayandı
Gölge gölge üstümüze indiler

Sen durunca; selam durdu tüm dağlar
Boran bitti, yağmaz oldu yağmur, kar
Esmelere ara verdi rüzgarlar
Fırtınalar saygı duyup dindiler

Sen gülünce; gülüştüler sümbüller
Yeni şarkı besteledi bülbüller
Dikenlerle kucaklaştı al güller
Mis kokular dört bir yana sindiler

Sen kalkınca; havalandı tüm kuşlar
Gökyüzünde işlediler nakışlar
Uzaklara yöneldiler bakışlar
Nazlı nazlı kanat çırpıp döndüler

Sen gidince; gülün benzi sarardı
Dağlar taşlar üzüntüden morardı
Ak bulutlar kaş indirip karardı
Tüm ışıklar yavaş yavaş söndüler